

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΓΙΑ ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

---

74 χρόνια από την **Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων** από τον ΟΗΕ, οι ανισότητες, στην Ευρώπη, παραμένουν ένα υπαρκτό πρόβλημα. Θεωρώντας ως αναγκαιότητα την τήρηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων με στόχο την αξιοπρεπή ζωή του ανθρώπου και με αφορμή τη Διάσκεψη για το μέλλον της Ευρώπης, ως μαθητές και μαθήτριες του 1^{ου} ΓΕΛ, καταθέτουμε τις σκέψεις μας και τους προβληματισμούς μας γύρω από το αύριο των Ευρωπαϊκών κοινωνιών.

Αρχικά, είναι γνωστό πως σε ευρωπαϊκό επίπεδο, υφίστανται διακρίσεις με βάση το φύλο και αυτές αποτυπώνονται και στις αμοιβές των δύο φύλων, στον χώρο της εργασίας. Μάλιστα, σύμφωνα με έρευνα, διαπιστώθηκε ότι στην Ευρώπη οι γυναίκες αμείβονται με ωρομίσθιο 14.1% λιγότερο από τους άνδρες κατά μέσο όρο, γεγονός που ισοδυναμεί με μισθό σχεδόν δύο μηνών τον χρόνο. Αντιλαμβανόμαστε, λοιπόν, ότι το δικαίωμα ίσης αμοιβής μεταξύ γυναικών και ανδρών δεν τηρείται. Βέβαια, λόγω της συνεχούς προόδου σε όλους τους τομείς, στον ευρωπαϊκό χώρο, το ιδανικό θα ήταν οι μισθοί να είναι ισοδύναμοι ανάμεσα στα δύο φύλα. Αρωγός στην επίτευξη του στόχου αυτού, μπορεί να αποτελέσει η ευαισθητοποίηση των πολιτών μέσω της συνεχούς ενημέρωσης και διεκδίκησης της ισότητας ανάμεσα στα δύο φύλα.

Επίσης, ως αυριανοί πολίτες της Ελλάδας, έχουμε ανάγκη να εκφράσουμε τον προβληματισμό μας για το θέμα των γυναικοκτονιών, που έχει λάβει έκταση, ειδικά τον τελευταίο χρόνο, κατά τον οποίο έχουν σημειωθεί 18 γυναικοκτονίες στη χώρα μας. Λόγω αυτών των γεγονότων συμπεραίνουμε πως οι γυναίκες δεν κατέχουν ισότιμη θέση με τους άνδρες στην κοινωνία, καθώς επικρατεί το πρότυπο της πατριαρχικής κοινωνίας. Γι' αυτό, λοιπόν, είναι απαίτηση όλων μας να κατοχυρωθεί νομοθετικά ο όρος γυναικοκτονία και να αυστηροποιηθούν οι ποινές για τους δράστες. Επίσης, η κοινωνία οφείλει να προωθεί την ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών, για να εξαλειφθεί το φαινόμενο των γυναικοκτονιών.

Παράλληλα, η έλλειψη της αποδοχής της διαφορετικότητας αποτελεί ένα φαινόμενο που δεν έχει εξαλειφθεί πλήρως στις ευρωπαϊκές κοινωνίες. Καθημερινά, γίνονται διακρίσεις βάσει των εξωτερικών χαρακτηριστικών τα οποία καθιστούν κάθε άνθρωπο μοναδικό. Τα άτομα που αποκλίνουν από το πρότυπο ομορφιάς που κυριαρχεί δέχονται λεκτική βία, περιθωριοποιούνται και έτσι γεννιούνται αισθήματα ανασφάλειας και φόβου. Παράλληλα, διακρίσεις εντοπίζονται σε τομείς πολιτικούς, κοινωνικούς και θρησκευτικούς όπου οι διαφορετικές απόψεις οδηγούν σε βίαιες συμπεριφορές. Επιπρόσθετα, κοινωνίες που τις διέπουν συντηρητικότητα και αναχρονιστικές αντιλήψεις δεν έχουν αποδεχθεί τις ομοφυλόφιλες σχέσεις, σε αντίθεση με άλλα κράτη της Ευρώπης, τα

οποία έχουν παραχωρήσει δικαιώματα στα συγκεκριμένα άτομα. Καταλήγοντας κρίνεται επιτακτική η ανάγκη ευαισθητοποίησης των πολιτών σχετικά με την διαφορετικότητα, ώστε να επιτευχθεί η ομαλή συμβίωση στις κοινωνίες.

Σύμφωνα με το άρθρο 26 της Οικουμενικής Διακήρυξης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όλοι πρέπει να έχουν δικαίωμα στην εκπαίδευση, ανεξαρτήτως φύλου, ηλικίας, καταγωγής και θρησκείας. Ωστόσο παρατηρούνται προβλήματα στον τομέα της εκπαίδευσης, λόγω των αυξανόμενων απαιτήσεων και της απουσίας εποπτικών μέσων. Η αύξηση της διδακτέας ύλης έχει οδηγήσει τους μαθητές σε χρησιμοθηρική αντίληψη της γνώσης. Δεν υπάρχουν πολλές ευκαιρίες- κυρίως για την τριτοβάθμια εκπαίδευση- εξαιτίας των οικονομικών δυσκολιών και του τρόπου εισαγωγής στα ελληνικά Πανεπιστήμια. Επιπροσθέτως, πρόβλημα αποτελεί η ανισότητα των μέσων διδασκαλίας και των υποδομών ανάμεσα στις μεγαλουπόλεις και τις απομακρυσμένες περιοχές. Για την επίλυση των προβλημάτων, αναγκαία είναι η χρηματοδότηση των σχολικών μονάδων από το κράτος, ώστε να καλυφθούν οι ανάγκες τους και να βελτιωθεί ο τρόπος εκπαίδευσης.

Τα τελευταία χρόνια, έχει διαπιστωθεί πως το δικαίωμα της ελευθερίας του λόγου έχει περιοριστεί. Παρά το Άρθρο 19 της Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αυτό το φαινόμενο παρατηρείται έντονα στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, όπου πολλά άτομα στερούνται τη δυνατότητα να εκφράσουν τη γνώμη τους, λόγω διακρίσεων. Ακόμη, αυτό το φαινόμενο συναντάται και στην καθημερινότητα. Ιδιαίτερα, στο σχολικό περιβάλλον ένα ποσοστό μαθητών φοβάται να εκφράσει τις απόψεις του, καθώς μπορεί να δεχθεί ένα είδος εκφοβισμού. Κατα τη γνώμη μας, η Ε.Ε πρέπει να βρει τρόπους, για να μπορούμε όλοι να εκφράζουμε ελεύθερα τη γνώμη μας, χωρίς να περιοριζόμαστε. Επιπλέον, κάθε άνθρωπος οφείλει να έχει άμεση πρόσβαση στην πληροφορία, αναπτύσσοντας έτσι την προσωπική του κρίση, σχετικά με θέματα που μπορεί να τον απασχολήσουν.

Σύμφωνα με το άρθρο 25, κάθε άνθρωπος έχει δικαίωμα σε μία κατοικία που μπορεί να του προσφέρει μια αξιοπρεπή ζωή. Όμως, στην Ευρώπη και συγκεκριμένα στην Ελλάδα, συναντούμε άστεγους και αβοήθητους ανθρώπους. Λόγω της οικονομικής κρίσης που έχει υποστεί η χώρα μας, όλοι αυτοί οι πολίτες βρίσκονται, από τη μία μέρα στην άλλη, άνεργοι μη μπορώντας να καλύψουν τις ανάγκες τους. Από την άλλη πλευρά, η πολιτεία φαίνεται να μην τους προστατεύει αφήνοντάς τους στην τύχη των δρόμων. Ο προβληματισμός μας αφορά τις πολιτικές που πρέπει ν' ακολουθήσει η Ε.Ε, ώστε να εξαιρεθεί το φαινόμενο και να προστατευθεί το δικαίωμα των πολιτών στη στέγαση.

Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται στην Ευρώπη η καταστρατήγηση των εργασιακών δικαιωμάτων, αν και η Διακήρυξη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στα άρθρα 23 και 24 προστατεύει το δικαίωμα στην εργασία. Συγκεκριμένα, στη χώρα μας το ωράριο, οι συνθήκες εργασίας και ο μισθός αποτελούν παραδείγματα

καταπάτησης αυτών των δικαιωμάτων. Κατά την άποψη μας, η Ευρώπη του μέλλοντος θα πρέπει να διαπνέεται από την τήρηση των εργασιακών δικαιωμάτων. Συγκεκριμένα, θα ήταν απαραίτητη η μείωση του εργασιακού ωραρίου, η ύπαρξη κοινωνικής ασφάλισης και ανάλογης αμοιβής με τις ώρες εργασίας. Με τον τρόπο αυτό, η Ευρώπη θα κάνει ένα θετικό βήμα προς το μέλλον.

Τέλος, τα τελευταία χρόνια έχει παρατηρηθεί ότι ένα ποσοστό πληθυσμού σε διάφορες χώρες της ΕΕ είναι πρόσφυγες όπως Σύριοι, Αφγανοί, Αφρικανοί και πρόσφατα Ουκρανοί. Επίσης, είναι φανερό ότι η συμπεριφορά προς τους πρόσφυγες δεν είναι ισάξια με αυτήν προς τους υπόλοιπους ανθρώπους. Οι άνθρωποι από εμπόλεμες χώρες αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην κοινωνική ένταξη, ενώ τα άρθρα 14, 15 δίνουν το δικαίωμα ασύλου και ιθαγένειας στους κατατρεγμένους ανθρώπους. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την εγκατάσταση μεγάλου ποσοστού ανθρώπων σε μικρές χώρες, όπως η Ελλάδα. Κατά την άποψή μας, πρέπει να υπάρχει ισάξια αντιμετώπιση των εντόπιων κατοίκων και προσφύγων, όσον αφορά τα εργασιακά δικαιώματα και την απόκτηση ιθαγένειας, γιατί, όταν οι άνθρωποι εντάσσονται στην κοινωνία υπάρχει μεγαλύτερη συνοχή.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες του Β2 και Β3 του 1^{ου} ΓΕΛ Κιλκίς